

Hvordan lever vi sammen med den uenigheten som eksisterer?

Taler

Helga Haugland Byfuglien

Dato

3 april 2014

Sted

Kristiansand

Omstendigheter

Bispemøtets preses tale til åpningen av Kirkemøtet

1 Kjære Kirkemøte!

Senvinteren 1814 ble det fremsagt en ny ed i Norge. I mange av kirkene sto prestene frem og sa: Sverger dere å hevde Norges selvstendighet og å våge liv og blod for det elskede Fedreland? Og folket svarte: Det sverger vi, så sant hjelpe oss Gud og hans hellige ord.

Det er 200 år siden grunnlaget for vår demokratiske samfunnsmodell ble lagt. Grunnloven ble grunnlaget for konstitusjonen - men vi vet alle at mye er endret siden den gang. Lover er forandret, lover er fjernet og nye er kommet til. En kontinuerlig veksling mellom fast og foranderlig. Alt har skjedd i pakt med samfunnsendringene og de behovene som følger med.

Likevel - fremdeles står fundamentet. Som nasjon feirer vi med stolthet vår grunnlov! Vårt demokrati bygger på dens ånd, tross alle endringer.

Vi går inn i et kirkemøte i endringstid. Vi vet at vi skal diskutere flere store spørsmål der det er delte og markante meninger og sterke følelser. I saken om liturgi for likekjønnede par er det nettopp spørsmålet om forholdet mellom det som skal stå fast og det som kan forandres som står på spill.

Nå er ikke det noen ny situasjon for kirken - verken i norsk eller verdensvid sammenheng. Uenighet, diskusjon og motsetninger har vært tilstede i kirkens skip til alle tider. Allerede disiplene diskuterte seg i mellom, evangeliet kom i fire versjoner,

og veien frem mot formulering av trosbekjennelser og dogmer har vært lang og kronglete. Fremdeles er mange av disse temaene gjenstand for omfattende diskusjoner. Kirken lever i en spenning mellom det som står fast og det som forandrer seg. Det kan være vanskelig og smertefullt. Men vi kan ikke velge det bort.

Det er utfordrende å stå i disse spenningene. For: Hvor mye skal kirken følge endringene i tiden for å oppleves som relevant, for å bli tatt på alvor? Og minst like viktig: Hvordan forholder vi oss som kirke til kunnskap, erfaringer og forståelse som rokker ved tradisjoner og oppfatninger i kirken. Kan nettopp det å endre seg oppleves som veikt? Dette er relevante spørsmål, fordi de handler om både indre selvforståelse og ytre omdømme. Vi kan ikke ignorere noen av dem, - vi må likevel møte utfordringene.

Vår kirke er vesentlig eldre enn grunnloven. Vi har både ord, lære og tradisjon som vi bygger våre ordninger på og grunngir våre oppfatninger med. I luthersk sammenheng finner vi nøkkelord som Skriften alene, Kristus alene, Nåden alene, Troen alene. Vi står sammen om de økumeniske trosbekjennelser som har fulgt oss siden oldkirken. OG: Vi får etisk veiledning til det kristne livet å leve som kristen gjennom evangeliets vitnesbyrd og det dobbelte kjærlighetsbudet. Og det er utfra det at vi også gir veiledning. Vi er nødt til å tolke vår tid utfra dette.

Evangeliets Kristus-vitnesbyrd i møte med vår erfaring veileder oss i balansen mellom det faste og det frie. Mellom å forandre oppfatninger når det er grunn til det, og til å stå opp mot strømninger i tiden når det er grunn til det. Det har kirken gjort gjennom historien fordi den har kommet har ment det har vært rett og nødvendig. Og vi har fellesskapet som skal forvalte denne balansen.

Kjære delegater - vi deler et felles ansvar. Vi er valgt til å utøve lederskap i en kirke hvor meningene er delte. Vi kommer neppe til å bli enige om alle spørsmål. Heller ikke om alle vesentlige og viktige spørsmål. Det er en smerte ved kirkens fellesskap. Men det som forener oss er større! Som vi synger i salmen: Guds kirkes grunnvoll ene, er Herren Jesus Krist.

Vi står ved inngangen til et krevende møte. Jeg er overbevist om at vi alle vil det beste for kirken. Det er et viktig utgangspunkt. Vi skal stå sammen, også etter dette. Vår utfordring nå blir derfor: Hvordan lever vi sammen med den

uenigheten som eksisterer? Hvordan gir vi rom for hverandre - også når vi tenker ulikt om viktige spørsmål.

70 Svaret på disse spørsmålene viser seg også i oppslutningen og omdømme og også om kirkens fremtid. Og det er også en del av vårt ansvar.

Jeg ønsker dere alle et godt kirkemøte!

75

Kilde

www.kirken.no

Emner

Kirke, Åpningstale

80

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/hvordan-lever-vi-sammen-med-den-uenigheten-som-eksisterer>

85

90

95

100